

سامانه‌ی آموزشی وزارت معارف ضرورت جدی برای تغییر دارد!

بسیاری تا هنوز انتظار کار از حکومت وحدت ملی را در سر می‌پرورانند و اما کار حکومت تبدیل شده به سوژه‌ی انتقادی و ریشخندی میان مردم افغانستان و حتا جهان؛ با این وضع، بسیاری و بیشتر نخبه‌گان، تازه‌های کار در حکومت وحدت ملی را از وزارت معارف انتظار دارند، کاری که حداقل با دو تا واژه‌ی شعارهای انتخاباتی (تحول، اصلاحات) رییسان حکومت سازگاری داشته باشد.

مردم خواستار تحول در سامانه‌ی (سیستم) آموزشی این وزارت اند و اکنون وقتش رسیده تا نخبه‌گان وزارت معارف گرد هم شوند و به این وضع آموزشی نه بگویند. دانش‌آموزان، سال‌هاست با کهنه‌ترین سامانه‌ی آموزشی خو گرفته اند؛ ولی با آن هم دوست ندارند که استعدادهای شان را سقط کنند و آموزش جبری و دور از شوق شان داشته باشند؛ یعنی دوره‌ی آموزشی دبستان (مکتب) در واقع دوره‌ی شناسایی توانایی‌ها و علایق دانش‌آموزان است؛ دانش‌آموزی که در اصل علایق هنری دارد و اما بد بختانه خلاف میلش به کرات از سوی معلم ریاضی از سبب نفهمی به هویچ (تهدید) شدیدی مواجه می‌شود و خیلی ساده نامش می‌شود «تنبل»؛ از این جاست که دیگر جرأت بروز علایق هنری در وی نمایان نمی‌شود.

قصه‌ی می‌آورم: من شاگرد تاکنون هیچ نمی‌دانم که توانایی هایم در چه و کدام راه گره خورده است؛ بنابراین وقتی دانشجوی آموزش خبرنگاری شدم، به ناگزیری رو و رنگم را به خبرنگاری مطابقت دادم و در این راه به پیش رفتم و اما از کجا معلوم شد که شاید هم استعداد و ویژه‌گی‌های شخصیتی و فکری من متناسب با دانشکده‌ی پزشکی بوده است و ممکن بود که در این راه ساده و موفق‌تر تا پایان می‌رسیدم. وقتی در هر رشته گام‌های نخستین را بر می‌دارم، خیلی خوب و بامزه تا پیش می‌روم؛ یعنی واضح نمی‌دانم که بیش‌تر تیپ و توانایی کدام یک را دارم.

روان‌شناسی به این معضل نظر به گفتار و کردار فرد پرداخته است و ممکن می‌داند که آدمان قوی، زورگو و اهل جنگ، به رشته نظامی بیش‌تر علاقمند باشند و همین طور آدمان نظیف و سفید پوش به پزشکی.

شما می‌دانید که مدیران کم دل و اندک فهم، حتا انگیزه‌ی برای تغییر نمی‌داشته باشند تا این‌که گام‌های عملی؛ این مدیران همواره در پی تدوam کار پیش می‌برآیند و اما تا آن جا که من

می‌دانم، این مسأله در خصوص مسؤولان وزارت معارف صدق نمی‌کند.
انتظارها برای اثباتِ تعهد و تخصص نسل نو معارف، از این جا قابل نمایان است.

از همین سبب، نیاز است که استعدادها شناسایی شوند و بی‌درنگ که این کار روند
آموزش‌های پسان را تسهیل می‌بخشد؛ در کنار آن، آدمان حق انتخاب آگاهانه و مبتنی بر ویژه
گی‌های شخصیتی و فکری شان را متوجه می‌شوند و بعدش هم جامعه به این می‌گوید:
جرات برای تغییر تا تداوم.

امان ریاضت

روزنامه نگار